

BLI MED PÅ AKSJONSDAG 14. MARS

Etter at pensjonsreformen ble innført fra 2011 har pensjonssystemet blitt grunnleggende endret fra å være en kollektiv og solidarisk ordning, til å bli i hovedsak individuelt innrettet. De som rammes hardest av det nye pensjonssystemet er de som starter tidlig i arbeidslivet, de som har fysisk eller psykisk belastende jobber eller har lav lønn. Felles for disse er at de ofte må gi seg i arbeidslivet før pensjonsalder og mange avslutter arbeidslivet som uføre. De som har sine arbeidsføre år tidligere i livet blir hardere rammet enn de som begynner å arbeide senere.

Levealdersjusteringen er den styrende mekanismen i pensjonsreformen, og dette betyr at kravet til å stå lenge i jobb øker for hvert årskull, jo yngre du er, jo vanskeligere vil det bli å få en pensjon å leve av. Arbeidsgiverne møter ingen krav i pensjonsreformen, det er ingen krav om tilrettelegging for å sikre at folk ikke jobber helsa av seg, det er ingen økonomisk straff for å produsere helseplager og uførhet blant egne ansatte.

Men regjeringen mener dette ikke er nok. Nå vil de gjøre pensjonsalderen avhengig av fødselsår. Hver årgang av pensjonister skal måtte vente en til to måneder lenger enn forrige årskull. Det skal skje både med aldersgrensa på 67 år og aldersgrensa på 62 år.

Vi vet at mange så vidt klarer å stå i arbeid til fylte 62 år i dag. De vil nå bli presset over på den lange og tunge veien til uføretrygd. AFP skulle gi en verdig slutt på arbeidslivet, nå vender vi tilbake til situasjonen før AFP ble innført. Det er uforståelig at ledelsen i LO, Unio og de andre hovedsammenslutningene godtar økning i pensjonsalderen.

Reformen selges inn som en reform for uføre og minstepensjonister, regjeringen sier at deres forslag har en styrket sosial profil. Problemet er at forbedringene er marginale i forhold til de usosiale forslagene de legger fram.

Sannheten er at når garantipensjon erstatter minstepensjon fra 2030 skjer et historisk kutt i minstepensjon. I tillegg vil garantipensjonen bli lavere for hvert årskull, dét er det lite diskusjon om.

Sannheten er at uføre etter 2031 blir delvis skjermet for levealdersjustering, men de vil fortsatt få betydelig mindre enn yrkesføre. De som opplever at arbeidslivet fratar dem helsa vil fortsatt oppleve et pensjonssystem som tilbyr en alderdom i fattigdom.

Vi krever:

- Ingen økning i pensjonsalderen. Det er arbeidslivet som må endres, ikke pensjonsalderen.
- En ordning for de som må gi seg tidlig ("sliterordning") må være på plass før Stortinget behandler spørsmålet om pensjonsalder.
- Garantipensjonen må minst opp på samme nivå som minstepensjon for enslige.
- Uføre må tjene opp alderspensjon til alminnelig pensjonsalder, i dag 67 år.

Mer informasjon om tilslutning, fanemarkering og andre arrangementer: <https://pensjonforalle.no/>